

РЕШЕНИЕ

№ 5059

гр. София, 03.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 12.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5458** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК във връзка с чл. 56 от и следващи от ЗУТ.

Делото е образувано по жалба на дружество [фирма], [населено място], чрез управителя В. К. срещу Заповед № РА18-25 ОТ 29.04.2021Г. НА Главния архитект на Столична община, с която е разпоредено премахването на павилион, представляващ преместваем обект, без разрешение за поставяне.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед при следните съображения: Счита за неправилен извода на органа, че павилионът е поставен в нарушение на чл. 56, ал.2 от ЗУТ, тъй като същият е поставен далеч преди 2001г., когато е била в сила различна нормативна уредба.

Направено е искане за спиране на изпълнението на заповедта, по което е постановено определение по делото, с което искането е оставено без уважение и което е влязло в законна сила като неоспорено.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от управителя, който поддържа жалбата и моли да бъде уважена.

Ответникът Главен архитект на СО се представлява от юрк Л., който оспорва жалбата, депозира подробни писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, въз основа на данните по делото, като съобрази становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, като подадена в срок и от

правнолегитимирано лице, за което актът е неблагоприятен.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

От данните по делото от фактическа страна се установява следното:

Извършена е проверка по документи и на място от длъжностни лица от район Т. СО на 12.03.2021г. на преместваем обект по смисъла на чл. 56, ал.1 от ЗУТ - павилион , поставено в имот с идент. № 68134.1001.892, УПИИ III – за болнично заведение, обществено обслужване, подземен гараж и трафопост, кв. 387б, м. „Б.. България“, с административен адрес [населено място], [улица], район Т. СО. Установява се, че собственик на преместваемия обект е [фирма]. Имотът, в който е поставен преместваемият обект, е публична държавна собственост – А. № 10429/17.01.2020г. Обектът представлява преместваем обект – павилион за извършване на търговска дейност с размери – 2.80м/6.00 м и височина – 3.00 м, поставен върху бетонна площадка, като същият е захранен с ток и вода. За поставяне на обекта не е представено разрешение за поставяне по смисъла на чл. 56, ал.2 от ЗУТ. Прието е, че последният представлява незаконосъобразно поставен преместваем обект, поради което е разпоредено премахването му в определен в заповедта срок. Съставен е Констативен акт № 2 от 12.03.2021г. , който е съобщен по реда на § 4 от ПЗР на ЗУТ, тъй като при посещение на адреса на дружеството не е открито управителя или друго упълномощено лице, а едноличният собственик на капитала В. Д., който е открит, е отказал да подпише акта. В законоустановения срок не е постъпило възражение от дружеството срещу констативния акт. В тази връзка е издадена и оспорената заповед.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът намери:

Актът е издаден от компетентен орган – Главен архитект на СО, по аргумент от делегираните правомощия по Заповед № СОА21-РД09-455/22.03.2021г., на основание § 1, ал.3 от ПЗР на ЗУТ от страна на Кмета на Столична община.

Актът съдържа всички необходими реквизити, като ясно описва установените факти, правните изводи и съответстващ на тях диспозитив.

Спазена е административната процедура. Направена е проверка на място и по документи. Съставен е акт за тази проверка, като е направен опит за връчването му на адреса, обявен от дружеството в Търговския регистър. Поради отказа за това, е проведена съответно процедура по §4 от ПЗР на обявяване на акта, в съответствие с правилата на закона.

Не се спори и се установява от данните по делото, че собственик на обекта е [фирма]. Последният не представя, както в хода на административното производство, така и в настоящото такова никакви аргументи, подкрепени с доказателства, че процесният обект е с разрешение за поставяне, съответно има друго право за това. Теренът, върху който е поставен обектът, е публична държавна собственост, съгласно представен документ за собственост. Следва да бъде отбелязано, че поставянето на обекта преди приемането на ЗУТ, за което се навеждат аргументи и бе изслушан свидетел, не променят изводите, че е налице незаконно поставянето му към момента на проверката.

За пълнота следва да бъде отбелязано, че приложимият ред за поставяне на съоръжения от типа на процесното е Наредба на СОС за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на Столична община. Съгласно същата, за терени – публична собственост, задължително следва да е налице одобрена схема за

съоръженията, която подлежи на съгласуване със съответното държавно ведомство, което в случая следва да е Министерство на здравеопазването. Въз основа на нея, може да бъде издадено разрешение за поставяне по разписания в Наредбата ред, каквото отново не се твърди да има. Позоваването на давност и различна нормативна уредба е неоснователно, тъй като най-дългият срок за поставяне на съоръжения по смисъла на Наредбата е 5 години – чл. 30, ал.1 от Наредбата, без оглед на договора със собственика на терена, какъвто в случая също не се твърди да е налице.

При тези съображения, жалбата се явява неоснователна, а заповедта съответства и на материалния закон.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от 200 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на дружество [фирма], [населено място], чрез управителя В. К. срещу Заповед № РА18-25 от 29.04.2021Г. НА Главния архитект на Столична община, с която е разпоредено премахването на павилион, представляващ преместваем обект, без разрешение за поставяне.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Столична община сумата от 200 / двеста/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: